

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 142/18
U Luxembourg 2. listopada 2018.

Presuda u predmetu C-73/17
Francuska/Parlament

Europski parlament može izvršavati dio svojih proračunskih ovlasti u Bruxellesu, umjesto u Strasbourgu, ako je to nužno zbog zahtjeva vezanih uz pravilno odvijanje proračunskog postupka

Europski parlament imao je pravo usvojiti godišnji Unijin proračun za 2017. u drugom čitanju u Bruxellesu

Francuska, uz potporu Luksemburga, zahtijeva od Suda poništenje više akata Europskog parlamenta koji se odnose na donošenje Unijina općeg proračuna za proračunsku godinu 2017.

Prema mišljenju Francuske, rasprave u drugom čitanju o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna, glasovanje Parlamenta o tom nacrtu i donošenje akta predsjednika Parlamenta kojim se proglašava donošenje godišnjeg proračuna za 2017. trebali su se odvijati tijekom redovnog plenarnog zasjedanja Parlamenta u Strasbourgu, a ne tijekom dodatnog plenarnog zasjedanja održanog u Bruxellesu 30. studenoga i 1. prosinca 2016.

Francuska svoju argumentaciju temelji na Protokolu o mjestu sjedišta institucija EU-a¹ prema kojem je „sjedište Europskog parlamenta [...] u Strasbourgu, gdje se održava 12 mjesečnih plenarnih sjednica, uključujući sjednicu koja se odnosi na proračun”. Francuska tvrdi da je prema Protokolu Parlament obavezan izvršavati proračunske ovlasti tijekom redovnih plenarnih sjednica koje se održavaju u Strasbourgu. Usto, predsjednik Parlamenta je na temelju tog protokola trebao pričekati iduće redovno plenarno zasjedanje u Strasbourgu za proglašenje konačnog usvajanja godišnjeg proračuna za 2017.

U svojoj današnjoj presudi Sud u prvom redu podsjeća da je Parlament obavezan izvršavati proračunske ovlasti koje su mu dodijeljene u skladu s Ugovorima i aktima donesenim na temelju njih. Kao prvo, ta institucija mora poštovati Protokol o mjestu sjedišta institucija EU-a koji je sastavni dio Ugovorâ. U tom pogledu Sud ističe da se riječi „sjednica koja se odnosi na proračun” smatraju upućivanjem na sva plenarna zasjedanja na kojima Parlament izvršava svoje proračunske ovlasti i na sve akte koje ta institucija donosi u tu svrhu. Dakle, prema mišljenju Suda, taj izraz ne obuhvaća samo redovna plenarna zasjedanja na kojima se razmatra nacrt proračuna u prvom čitanju nego i drugo čitanje, kojim se, na plenarnom zasjedanju, osigurava javna rasprava i glasovanje o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna proizašlog iz postupka mirenja. Naime, izvršavanje proračunske nadležnosti Parlamenta na plenarnoj sjednici od posebne je važnosti za transparentnost i demokratski legitimitet djelovanja Unije na temelju njezina godišnjeg proračuna. Međutim, potonje se ne može osigurati samo u prvom čitanju nacrta proračuna u okviru proračunskog postupka kad Europski parlament usvaja izmjene navedenog nacrta.

Kao drugo, Parlament je obavezan poštovati rokove koji su Ugovorom² propisani za izvršavanje proračunskih ovlasti na plenarnoj sjednici, da bi se osiguralo usvajanje godišnjeg proračuna Unije prije kraja godine koja prethodi dotičnoj proračunskoj godini. Dakle, u slučaju da Parlament ne donese odluku u drugom čitanju o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna u roku od četrnaest dana ili ako ga Vijeće Europske unije u tom roku odbije, proračunski se postupak mora u

¹ Protokol o mjestu sjedišta institucija te određenih tijela, ureda, agencija i službi Europske unije, koji je priložen UEU-u, UFEU-u i UEZAE-u

² Članak 314. UFEU-a

potpunosti ponoviti i Parlament ne može sâm odlučiti o donošenju proračuna. Takav izostanak odluke Parlamenta također omogućuje Vijeću da sâm donese zajednički nacrt godišnjeg proračuna. Doista, od posebne je važnosti za transparentnost i demokratski legitimitet djelovanja Unije da Parlament donese odluku o tom nacrtu na plenarnoj sjednici.

Sud usto ističe da je u tom području Parlament dužan djelovati s potpunom pažnjom, strogošću i zalaganjem koje takva odgovornost zahtijeva. To podrazumijeva da su parlamentarna rasprava i glasovanje utemeljeni na tekstu koji je zastupnicima dostavljen pravodobno i koji je preveden na sve službene jezike Unije.

Kao treće, Sud podsjeća da Protokol o mjestu sjedišta institucija EU-a i odredbe Ugovora koje uređuju proračunski postupak imaju istu pravnu snagu. Dakle, zahtjevi koji proizlaze iz prve od tih odredbi ne mogu kao takvi imati prednost pred onima iz druge i obrnuto. Oni se u svakom pojedinom slučaju moraju primjenjivati uz poštovanje nužnog usklađivanja tih zahtjeva i pravedne ravnoteže među njima. Prema tome, iako je Parlament obavezan izvršavati svoje proračunske ovlasti tijekom redovnog plenarnog zasjedanja u Strasbourgu, ta obveza koja proizlazi iz Protokola o mjestu sjedišta institucija EU-a ipak ne predstavlja prepreku tomu da se o godišnjem proračunu raspravlja i glasuje na dodatnim plenarnim zasjedanjima u Bruxellesu ako je to nužno zbog zahtjeva vezanih uz pravilno odvijanje proračunskog postupka. Na Parlamentu je da provede to usklađivanje, za koje ima diskrecijsku ovlast koja proizlazi iz zahtjeva vezanih za uredno odvijanje proračunskog postupka. Stoga se sudski nadzor odnosi samo na pitanje je li Parlament pogriješio u primjeni diskrecijske ovlasti prilikom izvršavanja dijela svojih proračunskih ovlasti u dodatnom plenarnom zasjedanju.

Na temelju tih razmatranja Sud utvrđuje, kao prvo, da nije dokazano da je Parlament počinio pogrešku u ocjeni kad je utvrdio raspored redovnih plenarnih zasjedanja za 2016. godinu. On nadalje smatra da u okolnostima ovog slučaja Parlament nije počinio pogrešku u ocjeni ni kad je uvrstio raspravu i glasovanje o zajedničkom nacrtu Unijina godišnjeg proračuna za 2017. godinu na dnevni red dodatnog plenarnog zasjedanja koje je održano 30. studenoga i 1. prosinca 2016. u Bruxellesu ni kad je odobrio taj nacrt zakonodavnom rezolucijom na istom plenarnom zasjedanju. Konačno, što se tiče akta kojim se proglašava konačno usvajanje godišnjeg proračuna, Sud smatra da kad Parlament ima pravo raspravljati i glasovati o zajedničkom nacrtu godišnjeg proračuna na dodatnom plenarnom zasjedanju u Bruxellesu, predsjednik te institucije donosi taj akt tijekom istog plenarnog zasjedanja. Stoga predsjednik Parlamenta, prema mišljenju Suda, nije počinio pogrešku u ocjeni kad je tijekom iste dodatne plenarne sjednice u Bruxellesu proglasio da je godišnji proračun Unije za proračunsku godinu 2017. konačno usvojen.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293